

ARA!!

ORGAN CENTRAL DE LES J. E. R. E. C.

Joventut!! Endavant per Catalunya

Nacionalisme i obrerisme per als catalans, és una mateixa cosa; una mateixa inquietud

COMENTARI

La reorganització interna d'E. R. C.

I

Reorganització interna del nostre Partit. Heus ací el tema que ens suggereix el fet de veure com a futur immediat la celebració d'un dels plens d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El tema s'ho val. Què volem més interessant que el fet d'estudiar a fons les necessitats que sent el nostre Partit en aquests moments? L'examinar conscientment els factors que juguen un paper important en aquesta reorganització? Els obstacles — per què no? — que poguessin venir a entorpir aquesta acció reconstructiva i depurativa a la vegada?

El nostre Partit compta amb un ideari de possibilitats enormes a través de la gran democràcia nacionalista d'esquerra de Catalunya i compta alhora, amb un passat prou prestigiós i de prou dignitat perquè en aquests moments prossegueixi el seu camí, per fer més efectiva, si cal, la tasca que amb tan greu responsabilitat l'Història li ha reservat davant dels destins del nostre poble.

El nostre Partit sempre ha tingut l'afany de servir Catalunya; és doncs, en aquests instants, que s'ha de sentir més fort i més capaç que mai per intervenir audaçment en la seva etapa reconstructiva. Millor dit: en té l'obligació i la responsabilitat i la política nacional catalana li ho reclama!

Les joventuts del partit — les J. E. R. E. C. — en aquest problema plantejat hi pren la paraula, i hi vol fer la seva aportació com a part integrant que és del mateix Partit!

I hi vol aportar el seu suport noble i sense cap impetuositat exagerada. Vol explicar també, però, la seva opinió d'acord amb la realitat punyent i de conformitat amb les exigències de l'hora.

Semblava que d'un temps ençà, l'estat habitual de les nostres joventuts era el de romandre en repòs. Altres preocupacions, a voltes, els aïllava d'aquests afers. Aquí, però, volen recobrar la seva integritat en tots els aspectes i fer que la seva acció com element vital del partit, reflecteixi, amb tota la seva proporció i influència.

I en aquest cas, nosaltres ens preguntem: ¿De quina manera hom pot endegar amb eficàcia allò que el nostre partit reclama?

Confessant en primer lloc, i amb tota lleialtat, tots els mals que patim i que per dissort estem subjectes impulsats moltes vegades per un cert anacronisme viciós, per tant totes les falles que hem tingut. Fixant-nos bé en els nostres fets passats i treuen les experiències alligadores.

L'interès suprem del nostre esperit conscient ha d'ésser en aquests moments d'un insaciable afany de superació.

L'interès de les joventuts i de tots els militants del Partit en general s'ha de concentrar en fer de E. R. C. l'instrument apte que necessita Catalunya i en aquest cas accelerar amb tota la intensitat possible la solució del programa de reorganització que les circumstàncies de l'hora present reclama.

Més concret: La nostra missió, interpretem, que és fer cumplir el comès del nostre partit amb tots els elements que per la seva viabilitat li és indispensable i que ha d'ésser alhora la base consubstancial per al fons de flexibilitat i adaptació que ha de caracteritzar l'actuació i l'equilibri polític de E. R. C. i especialment dels seus òrgans directius.

V.

UNES AFIRMACIONS I UNA CONTESTA

per Vicenç Verni

Amb el natural estupor hem llegit a l'organ nocturn confederal un article que ens afecta directament a nosaltres. Més clar: que el seu contingut afecta de ple als postulats que condensen les aspiracions de les J. E. R. E. C. amb el sentit de Nacionalisme i Obrerisme.

En primer lloc hem de declarar per endavant que en alludir aquest article no tenim el propòsit de teoritzar a fons. Ens volem limitar tan sols en examinar uns fets, naturalment reveladors, per la causa nacionalista de Catalunya i fer així més ampla la comprensió dels qui s'entesten en dir que el catalanisme ha estat sempre una cosa incolora, suspecta mes aviat de reaccionarisme i que en el problema nacionalista els treballadors catalans no el senten ni l'han sentit mai.

Com deixem dit, doncs, no volem anar a registrar tots ls esdeveniments històrics que en l'ordre nacionalista i obrerista, han vingut a defensar pràcticament la individualitat ètnica de la nostra terra. Per al·lir a defensar pràcticament la individualitat ètnica de la nostra terra. Per al·lir a defensar pràcticament la individualitat ètnica de la nostra terra. Per al·lir a defensar pràcticament la individualitat ètnica de la nostra terra.

Sense fer gaires esforços trobaríem molts definidors de la personalitat nacional de Catalunya que ens venen a recolzar automàticament la nostra posició en dir, que el nacionalisme català és un compost d'un viu contingut social, obrerista; que el problema de la llibertat col·lectiva va íntimament lligat al problema de la llibertat individual i que els dos conceptes recollint les fibres sensibles de la seva legitimitat, són inseparables doctrinalment i empíricament.

Considerem, que voler negar o empal·larir totalment l'influència obrerista sobre el fet nacional de Catalunya, no té cap altra qualitat que denunciar el desesperat apassionament en que es mira el problema el nostre col·lega.

Es que la posició revolucionària de les masses nacionalistes de Catalunya no ha estat subratllada més d'una vegada? Es que hom no sap reaccionar davant d'uns fets com un 6 d'octubre, que representa la més forta i sòlida manifestació de l'esperit obrerista sobre el sentiment nacional de Catalunya?

Aquesta tendència desmembradora del nostre nacionalisme, afavorida hipotèti-

ticament pel fet d'haver actuat un « Emperador del Paral·lel » facturat expressament des de Madrid per tal de treballar únicament a sou del centralisme absorbent, del servilisme dinàstic espanyolista, no pot tenir cap virtut, davant dels fets que ens acusen l'existència del veritable ideal, on s'aixopluga el liberalisme i el nacionalisme com elements homogenis de la causa catalana.

No! El nostre sentiment nacional és quelcom més elevat — i massa nacional — per volguer-lo confondre en una especulació política, i la seva força que la inspira amb tots ls seus aspectes ideològic, social i polític, no es pot analitzar frejolament i com a matèria ductil. No! el nostre problema és més penetrant i té més cos i més sang...

Recordem que Almirall, en tractar sobre el fenomen del renaixement català, afirmava que aquest moviment era provocat per les influències de la França revolucionària i que el fet català per consegüent és fill legítim de les idees modernes.

També hom ha fet ressaltar alguna vegada que la Història del segle XIX espanyol, demostra que fa més de 130 anys que Catalunya — la Catalunya nacional

en esperit — havia influït i infiltrat a Espanya el sentiment polític de la llibertat i que el 14 d'abril de l'any 31, d'aquest segle transformador ha estat el triomf definitiu de l'esperit català i nacionalista, sobre l'esperit castellà i imperialista.

Entenem que el veritable moviment nacionalista de Catalunya, es xifra en una ambició i més ampla concepció político-social. Ara, no volguem tenir la dissort de caure en aquell confusionalisme, protegit sobre aquell « lligisme » projectat exclusivament al servei d'unes necessitats particulars i egoistes i mai a un reflex nacional, que tal com va dir Alover, « una causa nacional és una forma de romanticisme » essent per tant el nacionalisme català en aquest cas, més perceptible per a l'obrerisme que no per unes quantes dotzenes de productors catalans tal com deixa escrit l'articulista que ens ocupa.

No! no hi pot haver-hi ningú — i menys que vulgui escriure en català — que s'esdevingui insensible davant del fet contundent i categòric del nacionalisme i obrerisme català.

Qüestions d'organització Això és fer tasca!!

per A. PARRAMON

El Pla d'Organització i Treball que ha suggerit i proposat la Federació de Barcelona-Ciutat ha d'ésser interinament l'inici d'aquella formidable tasca que està encomanada a les nostres Joventuts.

Es intel·ligent i suficientment laboriós perquè en un període breu en puguem recollir els fruits que ha d'atorgar-nos posar-lo en pràctica.

Per mitjà del nostre òrgan oficial jo faig amb aquestes simples ratlles, que voldria que fossin compreses en el seu més íntim sentit, i l'elogi que cal i que es mereix el Comitè Executiu per l'estudi i confecció del Pla.

La divisió en les diferents branques que juguen un paper importantíssim amb la tasca normal del nostre desenvolupament és encertada i dona a comprendre fàcilment que, amb voluntat i disposició de

treball, els seus resultats ens encoratjaran per a millorar si cal aquesta modalitat empresa i, davant la importància cabdal i el rendiment que li exigeixen les circumstàncies actuals, faran que el seu coneixement i ordenació siguin un prodigi clarivident de l'esdevenidor de les nostres Joventuts.

Hom creu positivament amb la bona acollida que li han fet en tots ls districtes i hem de remarcar, aprofitant l'oportunitat, que en el 5è. fou rebut amb el consabat entusiasme perquè feia temps que esperàvem alguna cosa que fes possible una major aportació d'activisme i una consagració millor a tot el que fa referència a la nostra organització.

Això és fer tasca. Així, seguint aquest camí que ara retrobem, es farà possible la plena vitalitat de les J. E. R. E. C.

Al front i a la reraguarda, la nostra joventut, representa la base més ferma de la Catalunya recobrada, socialment i nacionalment